

„A folyamatos önképzésben hiszek”

Interjú dr. Antal Imre ortopéd szakorvossal, osztályvezető egyetemi adjunktussal

“I Believe in Continuous Self-Training”

Interview with Dr Imre Antal Orthopaedist, senior lecturer and head of department

■ Idén 30 éve dolgozik a Semmelweis Egyetem (SE) Ortopédiai Klinikáján, ahol számos új módszer és műtéti eljárás bevezetésében vett részt.

– Orvosi diplomámat 1983-ban szereztem meg, „summa cum laude” minősítéssel. Az első szakvizsgámat általános sebészetből tettem. Pályafutásomat vidéken kezdtem, évekig a váci kórház sebészeti, majd traumatológiai osztályán dolgoztam. Mivel az ortopédia területe mindig is vonzott, már ekkor bejártam az ortopédiai klinikára is. Miután sikeresen pályáztam állásra a Semmelweis Egyetem Ortopédia Klinikájára, 1988 júliusa óta itt gyakorlom hivatásomat. Vízkelety Tibor professzor úr biztatására ekkor kezdtem el a csontdaganatokkal foglalkozni. 1992-ben szakvizsgáztam ortopédiából. Pont azon gondolkodtam a napokban, hogy hamarosan 60 éves leszek, és idén 30 éve dolgozom az intézményben, azaz gyakorlatilag az életem felét már itt töltöttem. Ortopéd szakorvosi pályám kezdetén szerencsém volt új gyógyító eljárások magyarországi bevezetésében részt venni, mint pl. a végtag-megtartó műtétek, amelyekkel az esetek 80-90 százalékban elkerülhetővé válik az amputáció. Tudományos tevékenységem is a mozgásszer- vi onkológia területéhez kapcsolódik, PhD-munkámban az óriássejtes csonttumork biológiai viselkedését vizsgáltam. Én mindig valakivel együtt „küzdöttem”. Prof. dr. Szendrői Miklós közvetlen munkatársaként dolgozva hosszú, tapasztalatokban és sikerekben gazdag utat jártunk végig a csontdaganatos betegek korszerű kezelésének meghonosításában, és mára a szakmai elismertség mellett több rangos nemzetközi társaság tagjai lettünk.

■ Milyen nemzetközi kapcsolatokkal rendelkezik?

– Az Európai Musculoskeletalis Onkológiai Társaság (EMSOS) konferenciájának két alkalommal is mi adhattunk otthont. Nagy elismerés ez számunkra. Ha valaki most szeretne jelentkezni ennek a megszervezésére, a legközelebbi szabad időpont 2029-ben van. A legutóbb tavaly áprilisban rendeztük meg, 49 ország és több mint 500 fő részvételével. Az idei rendezvényt Amszterdamban tartották, ahová én is ellátogattam. Hogy a német nyelvterületet is megemlítsen, Szendrői professzor úrral tagjai vagyunk az Arbeitsgemeinschaft Knochen-tumoren (Csontdaganat) munkaközösségnek, amely rendkívül hasznos szakmailag. Van egy közös konzultációs weboldalunk, ahol megoszthatunk egymással információkat, problémákat. Előfordul, hogy egyszerre 20-25 tapasztalt szakember is hozzászól egy-egy komolyabb diagnosztikai kérdéseket is felvető ritka esethez.

■ Külföldön szerzett tapasztalatai mennyiben járultak hozzá a mostani munkájához?

– Tanulmányutak keretében volt alkalmam betekinteni több ország ortopédiai intézményeinek tevékenységébe. Még pályám elején fél évet töltöttem Bolognában a híres Rizzoli Ortopédiai Intézetben, ahol egy igazi szakmai tekintélytől tanulhattam Mario Campanacci professzor személyében. Kevesen tudják, de történelme folyamán két magyar rektora is volt a Bolognai Egyetemnek. Annak a félévnek minden perce aranyat ért. Később Prágában, Heidelbergben és Bécsben is jártam. A legmeghatározóbb élményeim azonban Németországhoz kötnek, 2006-tól ugyanis közel két évet dolgoztam Oberarztként Frankfurtban a Main Klinik nevű intézményben, ahol főként váll- és térdízületi artroszkópos műtéteket, illetve nagyízületi endoprotézis beültetéseket végeztem. Németországból újabb szakmai tapasztalatokkal megerősödve tértem vissza, mint például az artroszkópos műtétek alkalmazása, speciális protézisek beültetése.

■ Milyen kutatásokon dolgozik jelenleg?

■ It is 30 years that You have been working at the Department of Orthopaedics of the Semmelweis University of Medicine. There You have participated in the introduction of many new methods and surgical actions.

– I got my “summa cum laude” medical degree in 1983. My first qualifying exam I took in general surgery. I began my career in the countryside, I worked at the surgery and later the traumatology wards in the hospital of Vác. Since orthopaedics had always attracted me, even then I regularly visited the Department of Orthopaedics. Having passed my exams I was accepted at the Department of Orthopaedics of the Semmelweis University of Medicine. I have been doing this profession since July 1988. Upon the encouragement by Professor Tibor Vízkelety, I began to deal with osteomas. I passed my qualifying exam in orthopaedics in 1992. Recently I have been thinking, that I will turn 60 this year, and I have worked in this institute for 30 years, so practically I have already spent half of my life here. At the beginning of my career as an orthopaedist I had the opportunity to participate in the introduction of new therapies in Hungary, such as the limb preserving operations, which allows to avoid amputation in 80-90%. My scientific activity is also related to the musculoskeletal oncology. In my PhD thesis I examined the behaviour of the giant-cell tumours of the bone. I have always been “fighting” together with somebody. Working as a close associate to Prof Dr Miklós Szendrői we had a long journey rich in success and experiences while we were introducing the modern treatment of patients with tumours of the bones. In addition to professional acknowledgement, today we are the members of many prestigious international societies.

■ What European relations have You got?

– We hosted the conferences of the European Musculoskeletal Oncology Society (EMSOS) twice. It is a great sign of recognition. If somebody would like to apply to organise the event, the next free date is in 2029.

– Az utóbbi időben elsődleges érdeklődési területem a vállízület. Szokták kérdezni, hogy a csonttumor vagy a váll területet érzem a leginkább magaménak, de nem tudnék választani. Talán az embernek egyszerre lehet két „hobbija” is a hivatásán belül. És mellette végezzük a klinikai rutinmunkát is, amely igazából sosem rutin, mert mindenkinek a gyógyítása egyéni kihívást jelent.

■ **Mi lehet a titka a klinikán folyó jó csapatmunkának?**

– A klinikát egy előrehaladó, folytonos eszmei áramlat hatja át. Összetartunk, jó hangulat jellemoz bennünket, és ezt a betegeink is érzik. Ide mindenki szívesen jár be dolgozni.

■ **2001 óta egyetemi adjunktus, és az idegen nyelvű képzéseken is oktat.**

– Az egyetemi, klinikai munkában hármas feladatunk van: oktatás, gyógyítás és kutatás. Egy picit másként, mint a dalban, nálunk 8 óra oktatás, 8 óra gyógyítás és 8 óra kutatás. A magyar évfolyam mellett az angol és a német évfolyamon is tartok előadásokat, illetve gyakorlatokat. Az angol a legmultikulturálisabb szak, Norvégiától kezdve Palesztináig a világ minden tájáról érkeznek hozzánk tanulni. A német évfolyamon pedig érdekes, hogy sokan magyar felmenőkkel rendelkeznek. Szeretek gyakorlatiasan tanítani. A hallgatóimnak rendszerint betekintést adok a munkámba. Törődünk velük, lehetőséget adunk a műtéteken való részvételre is, és tudásukhoz mérten adunk nekik feladatokat. Jó látni, hogy nagyon érdeklődnek. Amit a leginkább szeretnék átadni, hogy folyamatosan képezzék magukat és igazán érdekelje őket a hivatásuk. Én is ezt a példát mutatom, a folyamatos önképzésben hiszek, ahová csak tehetem, minden számomra fontos kongresszusra elmegyek.

■ **Ha megenged egy személyes kérdést, kérem, meséljen a családjáról.**

– A feleségem is az egészségügyben dolgozik, mint transzplantációs koordinátor. A nagyfiam három nyelven beszél, és jogi egyetemre jár. A lányom fogorvos szeretne lenni, szóval úgy néz ki, nagybátyámon, unokanővéremon és rajtam kívül lesz még egy orvos a családban, a kisebbik fiamat pedig a mérnöki pálya érdekli. Mindnyájukra nagyon büszke vagyok. A nagybátyámat egyébként nagyon inspiráló volt látni közelről, mint orvost. A családdal szeretünk utazni, feltöltődésként nyaranta vitorlázunk, illetve feleségemmel gyakran járunk hangversenyekre.

Végh Nóra Judit

Last time we organised it in last April with the participation of 49 countries and over 500 attendees. This year the conference was held in Amsterdam, which I also attended. Mentioning German speaking countries, Prof Szendrői and I are the members of the Arbeitsgemeinschaft Knochentumoren (bone tumour) team, which is extremely useful in professional terms. We have a common consultation website, where we can share information and problems. Sometimes 20-25 experienced experts comment a rare case of serious diagnostic questions.

■ **How did Your experience gained abroad contribute to Your current work?**

– On study tours I had the opportunity to have insight into the operation of many countries' orthopaedic institutes. Back at the beginning of my career I spent six months in Bologna, at the famous Rizzoli Orthopaedic Institute, where I could learn from a really great specialist, Professor Mario Campanacci. Not many people know that in the course its history the University of Bologna has had two Hungarian rectors. Every minute of those six months were worth gold. Later I also visited Prague, Heidelberg and Vienna. My most determinative experiences, however, I gained in Germany. From 2006 on I worked for nearly two years as a head physician in Frankfurt at the Main Clinic, where I did mostly arthroscopic operations on shoulder and knee joints, and endoprosthesis implantations. From Germany I returned with new professional experiences, such as the application of arthroscopic surgery and the implantation of special prostheses.

■ **What research are You working at now?**

– Lately my primary field of interest is the shoulder joint. I am often asked if I feel the bone tumour or the shoulder joint closer to myself to work on. But I could not choose. Maybe you can have two “hobbies” in your profession at the same time. In addition, we do the routine work of the clinic, which is never really done out of routine, because everybody's treatment mean an individual challenge.

■ **What is the secret of the good team work at the clinic?**

– The clinic has an advancing, continuous spirit. We keep together, the atmosphere is good, and our patients can feel it, too. Everybody is pleased to come to work here.

■ **You have been a senior lecturer since 2001 and You also teach in the foreign language training.**

– Our tasks at clinic is triple: education, curing and research. To put it a little bit differently from the song: we have 8 hours education, 8 hours curing and 8 hours research. Besides the Hungarian students also give lectures to and have practice with the English and German students. The English is the most multicultural class. From Norway to Pakistan there are students from all over the world who come here to study. And it is rather interesting, that in the German class many have Hungarian ancestors. I like teaching in a practical way. I usually give my students insight into my work. we care about them, we give them the opportunity to participate in operations and they get tasks meeting their knowledge and skills. It is good to see that they are very much interested in medicine. What I would like to pass on most, is to keep training themselves and to be really interested in their profession. That is the example I give them, too. I believe in continuous self-training. Whenever I can I go to all congresses which are important to me.

■ **If I may ask a personal question, I would like You to tell us about Your family.**

– My wife also works in healthcare, she is a transplantation coordinator. My elder son speaks three languages and reads law. My daughter would like to be a dentist, so it seems that in addition to my uncle and my cousin, there will be one more doctor in my family. My younger son is interested in engineering. I am very proud of all of them. Mind you, it was very inspiring to see my uncle close-up working as a doctor. My family likes travelling together. In the summer we go sailing and with my wife I often go to concerts.

